

Ontmoeting met een gewonde Buizerd

Henk van Paassen (VWG-IVN Ede)

Het is zondagochtend 26 juli 1998. Net terug van een heerlijke zand-zee-zonvakantie aan de Frans-Atlantische kust. Het weer nodigt uit voor een verkennende trimloop door het Edese Bos. Net als anders benut ik mijn wekelijkse trimlopen om te zien hoe mijn BMP-plots Edese Bos-Oost en Edese Heide West er bij liggen. Elke jaar weer loop ik tegen nieuwe verrassingen aan, zoals dit jaar een Das op amper 10 m voor me op het bospad! Dit keer heb ik vooral de aanwezige roofvogelnesten van Havik, Buizerd, Sperwer en Boomvalk op het oog.

Het is zondagochtend 8.00 uur en de woonwijk is in diepe rust. Zelfs de hondenuitlaat is nog niet op gang. De warming-up voert mij via de Kreelseweg naar mijn BMP-plot. In een perceel Japanse Larix (geplant in 1973) kijken drie vliegvlugge jonge Sperwers verstoord op. Zij zitten voor het derde achtereenvolgende jaar in dit perceel, en elk jaar weer in een nieuw nest.

Even verderop vliegt een jonge Buizerd vlak voor me op. Hij vliegt scheef weg, alsof hij gewond is. Na 20 m gaat hij weer zitten. Ik loop naar hem toe, en wéér gaat hij scheef op de wieden. Na 50 m landt hij in een perceel Fijnspar. Het is duidelijk: deze vogel mankeert wat. Ik kan de Buizerd benaderen tot op 1 m. Om hem te vangen trek ik mijn T-shirt uit en gooi die over de kop van het beest. De vogel laat zich op zijn rug vallen om zich met zijn poten te kunnen verdedigen. Ik weet de scherpe klauwen te omzeilen en hou de vogel twee tellen later fladderend omhoog. Door hem over zijn rug te strijken, klapt hij zijn vleugels al snel in en ligt hij even later ruggelings in de palm van mijn hand. Het linkeroog zit half dicht (zie foto), de vogel lijkt redelijk uitgeput. Vermoedelijk is het jonge beest tegen een tak gevlogen en vervolgens uitgehongerd. Ik trek mijn T-shirt weer aan en neem de Buizerd al wandelend mee naar huis.

Thuis gekomen merk ik al snel dat het beest -en ik zelf- onder de luisvliegen zit. Die beesten zijn bijna niet dood te krijgen! Na enkele succesvolle pogingen ga ik op zoek naar een tijdelijk onderkomen totdat ik een opvangadres heb gevonden. Een huishoudkrat en een oud barbecue-rooster (!) bieden uitkomst.

Inmiddels is het 10.00 uur geworden en bel ik diverse leden van de Werkgroep Roofvogels Nederland voor een goed opvangadres voor deze verzwakte jonge Buizerd. Na diverse praktische adviezen en enkele geduldige voicemailen besluit ik om de plaatselijke dierenambulance te bellen. Zij geven mij het adres van de regionale vogelopvang Stichting Mens, Dier en Natuur te Woudenberg. Daar aangekomen wordt de buizerd onmiddellijk ingespoten tegen ongedierte. Na een hap filet american wordt het dier in een hok geplaatst. De beheerder verwacht dat het dier een paar dagen nodig heeft om te herstellen. Ik neem afscheid van de vogel in de wetenschap dat hij in goede handen is.

Na twee dagen bel ik de vogelopvang om te horen of de vogel het goed maakt. Ik hoor op van de mededeling dat de vogel het niet heeft gehaald. Hij was teveel ver-

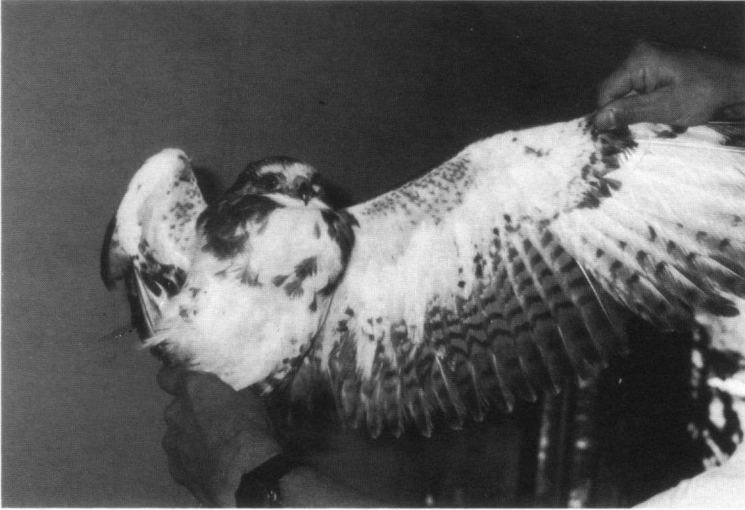

Foto. De jonge Buizerd laat zich rustig fotograferen; het halfgesloten linkeroog is duidelijk zichtbaar (H. van Paassen). *The young Buzzard photographed; the half-closed left eye is clearly visible.*

zwakt en ging steeds schever op zijn poten staan en liggen in zijn hok. De verzorgers hebben toen besloten om het dier met hulp van een plaatselijke dierenarts uit zijn lijden te verlossen. Omdat ik twijfelde aan een natuurlijke dood, heb ik de AID gebeld om te horen of zij dode roofvogels nog op vergiftiging o.i.d. onderzoeken. Vanwege de hoge onderzoekskosten schijnt dat echter alleen voor duidelijke vervolgingsgevallen te gebeuren. Einde verhaal.

Mocht dit relaas aanleiding zijn voor vragen of informatie, dan houd ik mij aanbevolen voor uw reactie.

Adres: Van Anrooylaan 17, 6711 ED Ede (0318-616808).